

(3)

Par estetiku
no S. Lautenbacha

1

Efektīka (arī effektīka, efekti johfun mabzība, no gr. effeūsthai aiſthānesthai, iust, gift) iepriekšējā mabzība jeb gaumes mabzība; daļuma un dailes finālne, prātīuma mabzība. Efektīka ir filosofiskā finālne, jaunās pārīpīces ceļpārveidības, kuri veicināti arī fāzas ietilpību, tā vērtības, zīlēšķa gārkas pārveidījumi, veicināti arī fāzas ietilpības. Efektīka nogidītām preceptīvām atvēras jaunas jo daudz dabā dabā gan atrodas daudz jo daudz efektīvā nogidītām preceptīvām, kāls vis pilnīgāk tās pārveido māksla - daile. Efektīvi nogidū, argutīgi pārakāmī tārīz zāns redzes un dzīves ietekmei. Efektīka iepriekšējās atpakaļas veicinātām ir iestādītām, jo prakti-infektības un obrotām no volantātības jeb gribas - iepriekšējās: prakta - iepriekšējās zemphās segunt fināmas fināfikās pīrības, tā noteik vizwārīk ar abstraktēm nogēbīmīm pedalifīanos, atpakaļ jautajām - nākotnes jādzīvētās tākā domā gaita modināt - pasīvām pīrībām, gribas - iepriekšējātām lākuo lektas pārējām mākslām, gribas - iepriekšējātām lākuo lektas pārējām mākslām, gribai pārējām un kāpinātām: arī pīre lāpētājā efektīkas vērtības, ko preceptīvām var modināt - rāpīt, atpārņemtās atpakaļ. Efektīka iepriekšējā tārīz ne pārbauc un zīri, bāc iepriekšējās pīringi pārējām. Tomēr daļi robežē pārējām noteikām ne abām pīrim: abstraktās domas var zīlt "gaismā" ar allegorijas pālīdzību sklošajā mākslā, ar un bez allegorijas lātīpārējām īejā, pīre tārīz. Jaftas kopsā prakti - iepriekšējās ar efektīku iepriekšēju. Otrs, kāpēt tendenčiojā māksla jāveido gribas izmērītās elementārās fāzēs, ja ar efektīku fāzēm: tā pārējās iepriekšējās, ja garei un dzīseli pārējām pīrībām pīrībām jeb pīre fināmēm noteikumēm un gribes māfīanos. Tārīz robežē pārējām pīrībām - veidi - prakti un gribas caurīkumi efektīkas iepriekšējās dālā - iepriekšējām kā neīstīti zemphāni atpakaļā.

no tikrās effektīvās formas. Kārtas problēmā un gribas=
iņķerība preceptīvētās zinātņu lelākā jāsakā, padod
jūpīmai, bet attiecīgās parādības kā faktas ģeogrāfijā
zīmējumiem nebūtā nemēm, tāmēr ^{atnāk} stāsti effektīvās
preceptīvētās lopās jauč ģeogrāfiju kā tās jādzīvina
vektības līdzības (Zemīts). Attiecīgais preceptīvētās lopās 40.
Ātrums lopā ar ēku līdzību optīvētās, tapotuz ka tas cik
^{attīstība} pārākās. Effektīvām lopām effektīvās nogādājumus jāsakā,
tās i: objektīvā jādzīvina = ceļpārīds veenkālībā un subjekti,
un jādzīvina = pretdarbība, kas pēcīvēnas pēcīvēnā ^{was līdzīgi} jādzīvina
spaidam iņķīcīja dzīvību, otrākā. Pēc tam ^{līdzīgi} jādzīvina
jādzīvina = ceļpārīdi pārākās effektīvās preceptīvētās
was līdzīgi līdzības, ka tas kārtā ^{attīstība} normāla zīlīcerka dzīvību,
kā modīra jādzīvina ar nosertību iņķīcību, otrākā, ka
effektīvās preceptīvētās ne kulin un ne preceptīvētās
zīlīcerka nosertības jādzīvina visi nepēcīvēnas, bet ka tās
zāns kārtā zīlīcerka jādzīvina iņķīcību ^{līdzīgi} tam preceptīvētās
tām pēcīvēnājamas. Effektīvās jādzīvina pārākā kārtība
ir objektīvās effektīvās jādzīvības; pēcīvēnās: spārītīvētās
dailības vaboda pārākā uztītīmē, ižīlīais, tragītīvētās
un objektīv-komītīvētās; effektīvās jādzīvības ^{peckām} otrā kārtība ir
subjektiāvās effektīvās jādzīvības; pēcīvēnās: patētītīvētās,
faktītīvētās, elegītīvētās un humors. Bef tam was jādzīvina
jeb pārākās problēmās nogādājumus zāns tām pagātē effektīvā
zīlīcerka, ka iņķīcījs, pārīkādamas kārtību pārākās apzī-
res elementās, effektīvās nogādājumus faktori zāls un māros
(j.k. effektīvās ^{zīlīcerības} vērtības).

Lai saņem preceplūkots bublu efekts, tad vispabe
no tā sagaidams, ka tam precepli mukši gara spīdēs
būs vajadzīgs arī vīneinā kārtas nosīmē, jo no spīdēs
sākuma nosīmēbas atkaras efektiskais ceļpārds vispir,
maka kārtotā. Šo daudz jutību=ceļpārdu zelījāmē ņem
vairākām

II. ka preekspresijs ir vās jauns, jaunums išteja otrs
vajadzību. Bublu=ceļpaids zēlos ieprojams sed jo dots jādzīvē,
ja efektīvā preekspresijs dalās iekšmēns+veicību pos;
tāba parakstās); zēlpausas vārs kontrapsteens (preekspresijs
ir tēlpārā vajadzība. ~~nakts~~ ~~praktiskā~~ ~~spīdīgā~~ spīdi aizkust
mūžīgi + dzīvīgi var būt kās, kas mūžīgs pasīvums,
kas mūžīgi kautas: pārējums, tākuši un kautīgi
faktors išteja zēlīto vajadzību. Zēlpausas atgriezību,
kām jauktais efektīvs parakstojums daļām, iepri
formai un fakturai, jāpārveid pāraktygā formārā: pēc kā
vajadzība ir tā kād ~~gājējiem~~ jāderīgi daļu ~~gājējiem~~.
Tālāk Jāblu=ceļpaidi; ko efektīvs preekspresijs lai no
vina, nedrīkst būt pārējums, lai izveidētu nevainī
spēkiju, jāvādi pēc vārdu iebūviem jābūt daļās iekšpārības;
kā jēdziņa vajadzība tā kā paraksts efektīvs spīdīs;
fatura ~~nozīmējums~~, remeijums un idealizējums vāj
to elementu, kas ne rosinā īstotību, bet brāzgas ka,
net. Tā vā aprangoma spīdības pilnība mākslība,
kad vā jēdziņa vajadzība jāleek vēbrā ~~lauksaimniecības~~
~~spīdības~~ spīdīves faktors. Lai mākslas rāptojums iepriekšējā
kā pārējais spīdīves ^{idealizējums} atspogulis, kad tam jābūt rāpto,
tam pēcīgi līkumīgiem, kas ~~gājējiem~~ ar spīdīves līkumiem;
kā atloti vajadzība pēc efektīvēm ceļpaidei minām
tā kā spīdīves=pārējība. No tās vās tākai atlīdzības,
ja rāpnotājs māksla cījēl pārākā, kā arī dabas līkumi
nav spēkīgi. Bet ja tās grib tēlpārības atspoguli daļ,
kad tam arī tās līkumi jā-atlīdzībā. Vāj tās nu pēcīgi
pārējais spīdīves vāj fantāzijas rāptojumus, kārā finā
tās nedrīkstēs no tākās pamata uffkādei attiekt.
Tās: tātad kā devītā vajadzība efektīva ceļpaida vāja
spīda māksla spēkīgi fināmu mākslinieku tālības uz
māku atlīdzību. Pēdējā nedrīkstēt efektīva rāptojuma daļas

bet bez fakura, bet tās jaņakopē vēnā zemē wēselumā: tā kād kā definītā un berjāmā vajadzība atgabdināma efektīvā rāphojuma wēnība. Tās biebi raksturīgakas efektīvas uzkritbas formas. Efektīvās uzkritības atbalojas pasaules ikpatsība wēstītīvīci: kāmēr praktiskām abstraktā domu-darbībā no tecħhi dota aptverības daudzī, kāmēr jānoviešošķības nostāvē, kāmēr praktiski darbotajos tiek tamērīcīs uzticēti tāk tam, kas daudz ^{da} vēlāk nolūkēsim, kāmēr efektīvi labkotajos pārķeras taņķaras kephamības ^{objekti} aiznām - tekleem. Daspado mērķu rāphojumi atkarīgi no atbalojāmēm l. b. tekkleem, kas vēnu wārā. Kāmērīgi atbalojā forma, kurā ^{uzpeli} ^{matuvenīca} atbalojas rāphotaja efektīvā jahut-uzķerība, ir matuflas-darba filis. Ta rāphotais zīmēt spīties-fotūm līpri remēt un noķerot, tad tas rāpho idealistīfīca filītā; ja tas uzpeli teko spīties ikpāpītās bez spīlēši kertīm pārveobtībām pārītaifījumēm, tad tas leeto realistīfīca filītā, kāmēr pēdīgi naturalisms zenķelas tiek pārķerts kephamības nemaksīga fotogrāfīcī parāda atbalojuma.

Kā fizikāliski un ar tagadejo valodu apjomēka finālē
efektīvi pēstākis Kopfē 1750.g., kas wolffians v. g. Baume,
gatens iedeva jaukai "Seethelica". Tāk cewekraujumi efektīvās
pārakumā jaipopāni jaukai finālē. Platins apjomē kārtīgi
efektīvās galveno preekspresiju, tā vēanīgi pateicīgi apjokē, t.i.
ideju, (kažu walpi labais ir faule) atstālojumus. Tojā
felīm ir kārtīgi tas, kas nāvē ne par leelu ne par
mazu. Platins jaustīt kārtīgi kā idejas klabtbubutni
jutkāmā walpi. Baumgarten, no pīcīgādams eff. kā fe,
wīckāmā finālē, būsējies pēc Wolffā dubultās atspīpēs,
nas-pētējās, jemakās, kas pīcīgātās jutkānas praktēm,
un augšķāķās, t.i. praktā jeb zehgas pētējās. Akim ir ja.
Tēsfais un labais jeb ar valodu pilnīgums pīcīgā
Mītēphāna, kas nebūt no augšķāķās pētējās, ir logīgi zātējā,

III. Ta vērojās ar jēkļeņiem, kripti jūphāmēs problēmām
aljūphāmē ir negaipa, nešķaudra un fajūkce - tāk pīs,
mās nepilnīga apakša - jeb precesība: parakope. Iek pīs ja,
jūphāmē aljūphāmē net nu efektīvu mīkstību jeb iepriekš
pa vēnu valsti. Baumgartenam nav pīams, ka bāuda
parakto jūphāmē un ka jūphāmē ir tās īsts, učīv (prātība,
vai neprātība) aljūphāmē. Tālāku foli jūphāmē efektība ir
precesību Kants. Pīs ta ir prātīts tas, kas tik cēdīmā,
nepraktošs ir kāds, vaj kāds ir jūrī mās, un bez nojēguma
nospehī nu ar vajadību pārīk. Pīk Kantu iepriekšās
Hendes, prātīts ~~prātītāmē~~ kā labds, kas vīzīrī ~~prātītāmē~~
~~prātītāmē~~ un zāns jāvē fātūrī modīmā mātīpī pīcesību.
Sotīlos mīna Kanta pīdās, waldīnādāmēs pī dalai no
vēna formalisma, kāk vīzīpī est lablāk, pīs vēnu un tā
pīphāmē (turēdamē prātītu un tākāgā atspītību formā).
Idealistīkā filo pīktīnezība, vīzīpīs Hegela prāla ap-
fīmē: pīs prātītāmē fātūrī pī vīzīpī absolūta, ideja, deivi,
būti, un nēmas to, kā pītīs prātītāmē fātūrī kēpītā pītī pī-
vākītā iepriekšās) un tā dāpkādās prātītāmē pītī, vās iželas,
~~prātītāmē~~ aptīrt kā domī-vajadīgu gaitu. Pītī Lotzes prātītāmē
ir tas, kas fātūrī ar mātīpī idealu. Rāpītātās pāfāntī-
dwēkāles fātāfīja ir vīzī prātītāmē awots. Lotze fātūrī
prātītāmē pīs māppāfāntī pītīkā pīk līelpāfāntī, t.i.
materīlo pāfāntī. Tīckmīlleris radījis pīnu filosofījas
fīkēmē, kas iželj pārītāmē jāvēmē gaīpīmē pībī efektīku
un mātīfīlu. Hīpī pīmātīs iepriekšīs zīlēka dwēkāles-
prītītāmē, kā: domāphāmē, jūphāmē un dābītāmēs kūphāmēs
(dābītāmē), un fādalītāmē zīlēkāmē pītītāmē spīzītītāmē un
fīmītītāmē. Spīzītītāmē pītītāmē dābītāmē, bet fīmītītāmē
— religīja un mātīfīla, kur vādas aljūphāmē zāns fīkēmē.
Ar toiks galvenās zīlēkāmēs gara pārādās, kā: pītītāmē, reli-
gīja un mātīfīla, ~~unāmē~~ pīeglātītāmēs pātētītāmē, labums un
prātītāmē. Līnatītāmē pamātā ir pātētītāmē, religījas — labums

flabais, un makrofīlas — kaiptoms. Še Latviesēm ~~effekts~~^{formas}, kas jātajumi būtīt pēcēm vēl latī mafīlatī no effektiem, kas līdzīt pēcēm vēl mafīs kas gaismā nāvis. Nispromak effektiem jātajumi zīlēti, Rota "1885. g. (Sculptura etc. un Architekturā). Eswēdums arī "terturas webīlīzī" un 1886. g. ("Par apgrādītās dephāzēs efī formās", "Par vēro Latviesēm rāvītu", "Par vēro Latviesēm drānu").

Effektiem ^{nogidumā} apvērtas veidi un fināmas rāvības = formas, zaur ko effektiem nogidumā = faktūram pēcēd jākār — un apzīmē (preceptifiski) teikts, kas viena vienā tīkījēt vairo un un tārī iepīt daudzveidībā iebeni to pāzel efe-
tīka ^{apvērtītās} nogidumē. Apkārīšanai kārtēji effektiem nogidumā vei-
di: 1) spīlvinatājs jeb personifikācijas nogidums, 2) metafo-
rīkais nogidums, 3) at antīkais nogidums, 4) simbols,
liksimais nogidums. Spīlvinatājs jeb apvērtītās spīlētās nogi-
dums ir tas, ka fiksētojot savu nogidumu preceptīvēm
preceptīvām zīlēkā jeb zīlēkā bīdīgā domātām un iepī-
mū, iepāpēti bezvērtītēs — preceptīvēm dabīsma dzēvētā;
Nispromas apvērtītās nogidumās parakstās dabas = jāktās:
jālāku mitoloģiskās dabas = jāktās kā vālīt un mehīs,
upe un brofe, roko un vāravas domāti kā apdzīvētās
ar zīlēkās bīdīgām zīlēkām ^{bīdīgiem} būtbēm; jālāku sen-
īmentālās dabas = jāktās, kas zaur Rūpo varēt abītītī;
jās, tāpēc bezvērtītēs — dabas īpētētās ar zīlēkām
spīlētām, domātām kā līdzījākām, cīvīdālībītēm.
Bet apvērtītās spīlētās parakstās arī vērī abstraktām leetām,
ar mākslīgām zīlēkām roko darbīm u. z. Vērī nogidu-
mn = veida, metaforīkā nogiduma, rācītājums pēcēd
cerītī tam, ka nākāt apzīmē, ^{ratīdām pēcēdītām pārējām} zīlēkām
jeb ar vērī salīdzināmī pārējām un daudzveidībā
veenkārtībā ^{līdzīgiem} jāuno pārīmā preceptītām vēlā.
Tā pēcīmajot blāvus preceptītām — apzīmē, nākāt tāpēc
cerījās apzīmēs faktūs esotītājumi bagātīks (kā metafora).
Antīkais nogidums, kas darīs vārak ceļām ^{ceļām} of problem,

IV. zet un vairo noqiduma futuru, poneindams kakt
prezgū apzori, kontraffa preckipfata (pk. ant. 40).
Nippvarigais noqidumkverts ir simboliskais noqidums,
ko war laukt pes metaforu taisnītā mētra. Kāmēs
pes metaforiskā noqiduma kaktam preckipftata un
prestabjās ^{stabi} analogijas-preckipfats, kāmēs ir simbola
iņspējība ka, ka ar tēstiem noqiduma-futuru, kām drāf.
Kāmēt tāk neizīga nofume, jaunenojas analogijas-preckipfats,
kām tabuļu frendēja nofume, tā ka frendols ja,
tās leekas beigal bā išparojam, un daudzkalst fotosest
gan spildoniņai jauprāt, bet ne viens logiski atšķine,
jām prabtam pīķot uzkāvams eņam. Daudz simboli
ir parāduma dābas, kā: prop. jāls un mājet pārneegfāns,
na, mera-priķis pārneegfāns etc. Simbolijs un vīzoriem
spēkā ir preckipf meklētneška personas leelēma
apfikmīgais nekā vīrs zīts. Simbols ir vairi uzticīgs
fantāzijā nemītgā rāpībā un leek atbēvītāks pa-
rakētā nojaukt spītēs bezīstamo mitiklu. Simbols
ieterizas iņspējī arī formā. Dapki aži jeb auzi jeb
ejamu formu uzticēni war īrkt nojaukt futura,
ko autors ^{dāvis preči} tāk tāmēs pēcītumēs. Mākojis simbolijs
noqidumk pārspīklejumi jaunara lākā daudzkalst
parādījusies pes simbolijs pēc gļēgnēzēm un ūjējā,
ūjējā iņspējī uzkītspējī frāzījā.